

Tale om en Nedsættelse af Formueskatten, hvad den højtærede Regering jo har udtalt at ville fremsætte Forslag om. Jeg maa ganske slutte mig til disse Udtalelser af den socialdemokratiske Ordfører i Folketinget. Det forekommer mig ganske oplagt, ud fra et almindeligt samfunds- og statsøkonomisk Synspunkt, at det vilde være langt sundere og fordelagtigere at afbetale en Del af Statsgælden end at bruge de mange Penge til at give de store Formueejere en Nedsættelse i Skatten. Jeg tror, den højtærede Finansminister ogsaa senere vil faa vanskeligt ved at overbevise den danske Befolkning om, at det er klogere at laane end at betale tilbage, naar Formaålet med Laanet er at give de store Formueejere — det er jo dem, det drejer sig om — en Skattelettelse. Men det vil den højtærede Finansminister ikke indpaa, og det er der ikke noget at gøre ved ved denne Lejlighed.

Der foreligger da dette, at den højtærede Finansminister foreslaar Laanet paa 30 Mill. Kr. fornyet og til en Overtagelseskurs af 97 paa et Aaremaal af 5 Aar. Hvis man sammenligner disse Betingelser med de Betingelser, der var fastsat for Laanet, da det blev optaget i 1925, maa man være klar over, at der nu er et langt, langt bedre Obligationsmarked at gaa ud i for den højtærede Finansminister, end der var den Gang. Man behøver blot at se paa ganske enkelte af Statspapirerne for at overbevise sig derom. Hvis man tager Statslaanet af 1919, det saakaldte Rederlaan, saa stod det den Gang i en Kurs af $94\frac{1}{2}$, og nu staar det i en Køberkurs af 97. Tager man Statsboligfondens Obligationer, stod de den Gang i en Kurs af 89, nu staar de i en Køberkurs af 94, hvilket betyder en Fremgang paa ikke mindre end 5 Points. Hvis man endelig tager Genforningslaanet af 1920, saa stod det i 1925 i en Kurs af $88\frac{1}{2}$, og det staar nu i en Køberkurs af $94\frac{1}{2}$, saaledes at der har været en Forbedring paa ikke mindre end 6 Points. Det vil ses af disse faa Eksempler, at der er et langt bedre Obligationsmarked at gaa ud i, naar der er Tale om at forny dette Laan, end der var i 1925. Forskellen paa Laanebetingelserne ligger i Løbetiden. Medens Løbetiden den Gang var fastsat til $2\frac{1}{4}$ Aar, bliver den nu 5 Aar, og det er naturligvis en Fordel, en Fordel, som man maa holde op imod dette, at Obligationsmarkedet er væsentligt bedre, end det var den Gang. Hvorvidt Forskellen svarer til det forbedrede Obligations-

marked, er det vel vanskeligt at opstille en eksakt Beregning over, men man kan sammenligne de Obligationer, som nu skal udstedes, med ganske tilsvarende Obligationer, nemlig det 15-aarige Laan af 1917, hvis Obligationer skal indløses i 1932 ligesom de Obligationer, der nu er Tale om at udstede. Disse Obligationer staar for Tiden i en Køberkurs af $98\frac{1}{4}$, altsaa $\frac{1}{4}$ pCt. over det, der er Tale om at udbyde de nye Obligationer til. Jeg tror nok, man kan sige, at det vil ikke blive vanskeligt at afsætte disse Obligationer til Kurs 98, naar man til daglig paa Børsen er vant til at give $98\frac{1}{4}$ for Papirer af ganske tilsvarende Art. Man kunde maaske have ventet, at Nationalbanken, som formentlig har et Bankkonsortium bag sig, kunde have strakt sig noget videre. I hvert Fald maa det være en udmærket Forretning for Nationalbanken at overtage Laanet, idet Kursen ligger saadan, at der ikke kan være nogen som helst Tvivl om, at Obligationerne let kan sælges til 98. Der kan ikke være nogen som helst Risiko derved, og naar der ikke er nogen som helst Risiko ved at overtage et Laan, er 1 pCt. en ganske pæn Fortjeneste; det vil i dette Tilfælde sige 300 000 Kr. At man ogsaa ser saadan paa det i Børskredse, fremgaar tydeligt af, at Bankaktierne steg i Onsdags Eftermiddags, den Gang Lovforslaget blev fremsat i Folketinget; paa Efterbørsen var der en fastere Tendens for Bankaktier, og i Gaar blev der noteret ikke ubetydelige Stigninger for Hovedbankernes Aktier. Nu ved jeg ikke, om Hovedbankerne skal have noget af den Fortjeneste, der er Tale om her, men jeg har ikke tidligere set, at Nationalbanken er gaaet alene, naar det drejede sig om en saadan Overtagelse, og jeg gaar derfor ud fra, at Nationalbanken har et privat Arrangement med Hovedbankerne om at være med, saaledes at de ogsaa faar noget af denne Fordel. Ud fra disse Betragtninger vilde jeg altsaa mene, at Nationalbanken nok kunde have strakt sig noget længere med den Kurs, der skal gives; Laanet synes at være en lidt for god Forretning for Nationalbanken og for de Banker, der i øvrigt skal deltage. Men jeg skal ikke gøre nogen Indvending imod, at Laanet optages paa de Vilkaar. Det er altid vanskeligt for ikke at sige umuligt for Rigsdagens Ting i et givet Tilfælde positivt at sige, at det er muligt for Finansministeren at opnaa bedre Betingelser, men man har jo Lov til at